

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

11

IN NEDERLAND 60 Cts

32 KLEUR-BLADZIJDEN

In dit nummer .

DE WINNAARS VAN ONZE

GROTE PRIJSVRAAG

en ons volledig tekenverhaal :

DE MAN DIE NIET ZWAK WILDE ZIJN

AIDANS 57

DE MAN DIE NIET ZWAK WILDE ZIJN

Een volledig tekenverhaal door E. AIDANS

ROND het jaar 1810 liet Napoleon zich een demonstratie geven van een nieuwe metode van lichaamskultuur waarover in heel Europa gesproken werd : de Zweedse gymnastiek, die naar men beweerde, talrijke ziekten kon genezen.

Die jonge man — Ling heet hij geloof ik — zit vol initiatief. Zijn metode is enigszins verrassend maar ik geloof toch dat ze doeltreffend is.

De jongeman die de belangstelling van Napoleon wekte heette inderdaad Peer-Henrik Ling.

Zijn naam zou voor altijd verbonden blijven aan de metode van lichaamskultuur, die nog altijd als Zweedse gymnastiek wordt beoefend. Peer-Henrik Ling werd geboren in het jaar 1776, in de provincie Smaland.

Peer was zeer jong wees geworden en hij werd opgevoed door zijn oom, die dominee was te Linneryd. Peer liep school te Waxjo...

Peer komt zijn ziekte te boven, en de jaren gaan voorbij. De mensen uit zijn omgeving, die alleen handelen met de beste bedoelingen, laten de jongen nooit buitenkomen. Ze gunnen hem zelfs geen wandeling...

In 1793 gaat Ling naar de universiteit van Lund...

Die Ling bedraagt zich toch vreemd!
Hij schijnt niet zeer entousiast, en spreken doet hij ook al niet veel!

Lieve hemel! Wat is het hier heet! Ik heb hoofdpijn...

Wat een dwaze gewoonte al de ramen zo hermetisch te sluiten! Men stikt hier, en het is verboden even frisse lucht in te ademen voor het einde van de les!

Ik kan het niet meer uithouden!

Eindelijk frisse lucht!

Mijnheer Ling, ik kan uw gedrag niet dulden! U moet zich onmiddellijk gaan verantwoorden bij de rector!

Peer Henrik wordt weggestuurd van de universiteit. Maar wat erger is: zijn oom wil niet langer in zijn onderhoud voorzien!

Ling heeft spijt over zijn gedrag, en vraagt zijn oom om vergiffenis. Deze staat hem dan een bescheiden maandgeld toe, en geeft hem de raad een baantje te zoeken te Stockholm. Peer trekt naar de Zweedse hoofdstad.

Hij vindt een betrekking op het stadhuis, maar het is er al even muf als op de universiteit.
Ik had het nog beter waar ik vroeger was! Deze geur hier is onuitstaanbaar! Ha, wat snak ik toch naar de zondag en de buitenlucht!

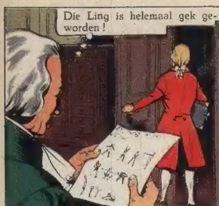

En Ling ontdekt datgene wat men hem altijd heeft afgeraden: de gezonde buitenlucht. Hij voelt er zich werkelijk verlicht en opgelucht.

Zie maar eens, die kerel loopt half naakt rond. Dat is zeker een gek!
Lucht en oefening brengen gezondheid! De dokters vergissen zich wanneer ze dit verbieden!

Ling wisselt voortaan zijn wandelingen in de open lucht af met sportoefeningen. Hij verwaarloost zelfs zijn kantooruren om schermlessen te nemen.

En wat moest gebeuren gebeurt natuurlijk, en nogal vlug...
Het spijt me, mijnheer Ling, maar we kunnen geen bedienden betalen die tijdens hun werkuren gaan wandelen. U bent ontslagen!

Wat is dat?

Die Ling is helemaal gek geworden !

Rond die tijd overlijdt de oom van Ling en Peer is een van de erfgenamen.

Mijn arme oom ! Ik ben hem alles verschuldigd ! Met het sommetje dat hij me heeft nagelaten, wil ik de lichaamskultuur verder bestuderen en mijn metode verbeteren, want ik ben er van overtuigd dat ik aan de zwakken hulp kan bezorgen.

In 1799 bevindt Ling zich te Kopenhagen
Ekskuseer, zou u mij de weg willen tonen naar dit adres, mijnheer ?
Mijnheer Nachtigal ? Rechtuit, mijnheer...

FRANZ NACHTIGAL
PRIVE INSTITUUT
VOOR SCHERMEN
EN GYMNASTIEK

Mijnheer ?...
Ling... Peer Henrik Ling... Ik heb horen spreken van uw gymnastiekoefeningen en...

Ling ?... Maar kom binnen ! Ik heb reeds gehoord van de metoden, die u aanbeveelt ! Ik ben zeer gelukkig u te kunnen ontvangen...

Ik aanvaard graag uw hulp. Deze gymnastiekzaal is de eerste in haar soort. Dank zij uw medewerking zullen wij de fysische oefeningen misschien kunnen doen opnemen in het programma van de universiteit.

Ling bouwt verschillende toestellen waarmee hij zijn metoden kan verwezenlijken : oefenringen, rekken, enz...

De gymnastiekschool kent weldra een buitengewoon sukses. Bisschop Lindblom komt Ling persoonlijk geluk wensen.
De mensheid is u erkentelijk, mijnheer ! Uw werk is bewonderenswaardig !
Ik apprecieer ten zeerste uw aanmoedigingen, monseigneur...

Ling verbetert voortdurend zijn oefeningen. Hij ontmoet op zekere dag twee Franse schermmeesters
Bravo, Ling ! Een tegen twee, en toch overwinnaar ! Dat is buitengewoon !

Korte tijd daarop...
Nu gaat Ling ook zwemmers opleiden ?
Vroeger dook men alleen toevallig, en nu vinden de jongeren dat plezant... Wat een tijd ! Wat een tijd !

De publieke opinie beschuldigt Ling weldra de jeugd te misleiden door haar aandacht af te leiden van de studies.
Dat moet gedaan zijn ! We moeten die vreemdeling wegjagen !
Hij doodt onze kinderen met zijn beruchte metodes !
We kunnen niets ondernemen tegen deze man ! Hij heeft geen enkele wet overtreden !

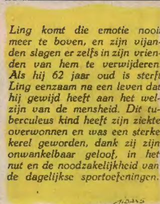

Einde

Volgende week : TUPENNE.

ONDER ONS...

NIEUWS UIT CANADA

JEAN-PIERRE S., van Montreal, heeft mij een ontroerend briefje geschreven. Ik kan niet nalaten er een uittreksel uit te citeren voor mijn trouwe vrienden : « Ik had het mij reeds lang voorgenomen je eens te schrijven. Ik ben nu 15 jaar oud en ken je reeds sinds mijn achtste jaar. Mijn vader kan niet lezen, maar hij kijkt graag naar de plaatjes in « Kuifje ». Mijn moeder leeft niet meer. Wanneer ik alleen ben met vader, dan lees ik hem voor uit « Kuifje »...

Is dit niet ongewoon, maar vooral ontroerend, vrienden ?

NIEUWS UIT EGYPTE

PAOLO M. stuurde mij volgende boodschap : « Ik heb de geheime boodschap goed ontcijferd en haast mij je te antwoorden. Die haast is alleen maar een kwestie van spreken, want « Kuifje » komt hier steeds vijftien dagen na zijn verschijningsdatum aan. Mijn Kuifje's exemplaar wordt iedere week door talrijke vrienden gelezen ! »

JE HANDTEKENING !

ER zijn nog vrienden, die hun brieven niet ondertekenen of die een totaal onleesbare handtekening onder hun brieven plaatsen en dan verder ook geen naam of adres vermelden. Dat is niet mooi, hoor ! Wie bv. wenst dat zijn brief niet zou gepubliceerd worden, vraagt dit eenvoudig. Wij vervullen dan graag die wens. Naamloze brieven... gaan de scheurmand in !

ORDE EN TUCHT

WIJ ontvangen bevelen, maar die zijn niet steeds makkelijk uit te voeren. En waarom ? Wel, meestal omdat onze hoogmoed er zich tegen verzet, soms ook wel onze luiheid of onverschilligheid. En onvermijdelijk komen dan op ons hoofd allerlei sancties terecht. Wat vraagt men meestal van ons ? Op tijd te komen op school, de lessen aandachtig te volgen, te zwijgen wanneer er moet gezwegen worden, ons huiswerk te maken en onze lessen zorgvuldig te leren. Is dat dan zo moeilijk ? En zelfs wanneer dit alles ons een grote inspanning zou vragen, ben ik er nog ten stelligste van overtuigd dat deze inspanning onze wilskracht en ons karakter zal vormen.

Wanneer men zich niet inspant en alles maar laat draaien en waaien, dan kiest men de gemakkelijkste weg. Maar wanneer men van 's morgens tot 's avonds een flinke kerel wil zijn, dan vormt men zijn wilskracht, dan krijgt men karakter, dan is men tevreden over zichzelf, en dan zal men een man worden !

En wat zou je liefst zijn : een pantoffelheld, of een man ?

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

JANUS RAAYMAKERS, *Bredaseweg, 28, Rijsbergen (Noord Brabant) — Nederland*, zoekt een korrespondent die zich interesseert voor postzegels, ansichtkaarten, autoplaten uit Engeland en de Engelse koloniën, Spanje, Zwitserland, Duitsland, Frankrijk, Zweden of Noorwegen. Gewenste leeftijd : 14 à 16 jaar. Janus schrijft Nederlands, Frans, Engels en Duits.

ILSE HELLEMANS, *Gilmour avenue, 168, Chateauguay Heigts, Quebec — Canada*, is 17 jaar en afkomstig uit Vlaanderen. Ze zou graag willen korresponderen met Kuifjeslezers van haar leeftijd. Ze interesseert zich voor sport en zou graag weten hoe het nu gaat in België.

KAREL MOELANTS, *Jef Lambertstraat, 11, Antwerpen*, zoekt korrespondenten in alle landen voor het ruilen van postzegels en om over sport te schrijven. Karel is verleden maand elf jaar geworden, en zou liefst briefwisselen met Kuifjeslezers van zijn leeftijd.

HEDDA DE BUDT, *Korte Meer, 15, Gent*, is 13 jaar oud, zit in de vijfde Latijnse en zou willen korresponderen met Kuifjeslezeressen uit Frankrijk of Frans Zwitserland van ongeveer 15 jaar. Hedda houdt van de natuur, reizen, film, jazz en dansen.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

VERMAKEN WIJ ONS BEST!

DE TEST VAN DE WEEK

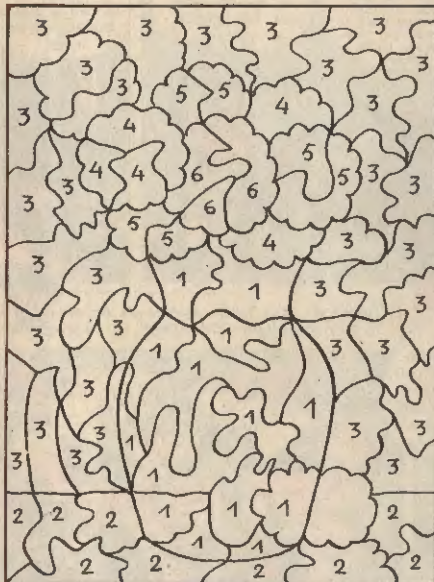

HEB JE TE WEINIG ZELFVERTROUWEN ?

JONGE mensen hebben over het algemeen een beetje te veel zelfvertrouwen. Ze zijn bijna allemaal stoutmoedig. Er zijn echter ook schuchtere meisjes en schuchtere jongens, die geen stap links of rechts durven maken uit vrees iets verkeerds te doen. Te veel zelfvertrouwen kan schaden, te weinig ook. De gulden middenweg is het best!

	Ja	Neen
1. — Volg je, wanneer je een aankoop doet, eerder de raad van de verkoper dan je eigen wens ?	......	......
2. — Ben je erg verlegen wanneer iedereen naar je kijkt ?	......	......
3. — Weiger je bv. op school of in vriendenkring toneel te spelen, omdat je er van overtuigd bent dat je je belachelijk zult maken ?	......	......
4. — Wanneer je terug komt van een feestje, denk je dan aan alle woorden die je gezegd hebt, aan alle gebaren die je maakte, en heb je de indruk dat je weer eens vreselijk kinderachtig bent geweest ?	......	......
5. — Weiger je systematisch iedere verantwoordelijkheid, uit vrees iets verkeerds te doen ?	......	......
6. — Voel je het zweet van je voorhoofd lopen als je leraar je ondervraagt over een les die je nochtans geleerd hebt en perfekt kent ?	......	......
7. — Doe je slechts datgene wat je opgelegd wordt ?	......	......
8. — Verkies je door te gaan voor iemand die er niets van afweet, om de diskussie over een of ander onderwerp te vermijden ?	......	......
9. — Heb je dikwijls de indruk dat men je uitlacht ?	......	......
10. — Hangt je zelfvertrouwen voor het grootste deel af het vertrouwen dat men in je stelt ?	......	......
Totaal . . .	......	......

PLAATJE OM TE KLEUREN

Kleur dit plaatje volgens de aanduidingen : 1 = groen; 2 = bruin, 3 = oranje, 4 = rood, 5 = geel, 6 — lichtblauw.

BIJ DE TANDARTS

Tandarts : Je hebt dus tandpijn. Goed, doe je mond open dan kan ik even zien waar de schoen nijpt !

EN OF !

— Je man is toch de bekende akrobaat aan het zweefrek ? Ben je niet verschrikkelijk bang als hij z'n dodensprong maakt ?

— En of ! Hij heeft namelijk de slechte gewoonte z'n geld los in z'n zakken te steken !

EEN BEWONDERAAR VAN RUBENS

Toen men Picasso de vraag stelde welke schilder hij het meest bewonderde, antwoordde hij :

— Rubens.

— Naar uw mening zijn z'n werken dus bijzonder goed en mooi ?

— Dat is het eigenlijk niet ! Rubens heeft ongeveer 2000 schilderijen gemaakt en daarvan zijn er nog 4.000 in goede staat. Zo iets is naar mijn mening bewonderenswaardig !

HIJ ZOU HET NOG WEL EVEN UITHOUDEN

Een Schotse boer viel in het water en riep om hulp. Zijn vrouw kwam toegesneld en riep :

— Houd moed ! Ik haal de knechten !

— Een ogenblikje, Mary. Zeg me eerst even hoe laat het is ?

— Half twaalf !

— Wacht dan nog wat. Ik kan het nog wel uithouden... anders verspillen de knechten te veel tijd !

DE VERSTROOIDE PROFESSOR

OP een morgen kwam de professor in zijn laboratorium en vroeg aan z'n nieuwe assistent :

— Waarde collega, zou je zo vriendelijk willen zijn van deze zonderlinge stof te proeven. Ik weet niet wat er gaande is, maar ik proef zo slecht op dit ogenblik.

— Graag, mijnheer de professor.

— Wel, hoe smaakt dat goedje ? Bijtend ?... Zuur ?... Pikant ?...

— Neen, het is bitter als gal !

— Hé ? Wat je daar zegt is hoogst interessant.

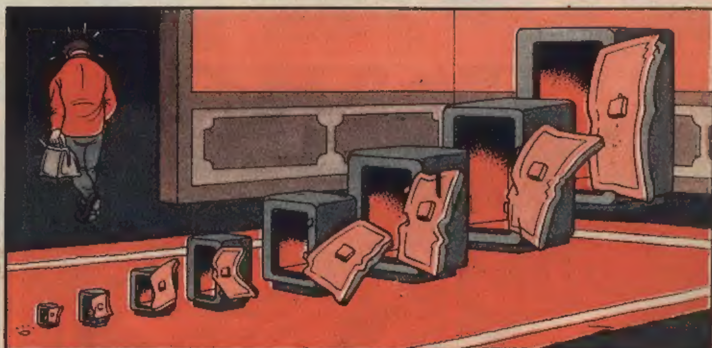
— Mijnheer de professor, mag ik u de naam van deze stof vragen ?

— Die ken ik zelf ook niet, m'n waarde ! Alles wat ik weet is, dat een paard gisteren van dat goedje at en op slag is dood gevallen !

DE POSTILJON GEEFT JE ANTWOORD OP DE VRAGEN VAN DE TEST !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Het Leven van
KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

De Longobarden vielen de pauselijke staten aan en Karel, de koning van de Franken, besluit de Paus te hulp te komen. Karel stuurt zijn oom met een groot deel van zijn leger op de achterhoede van de vijand af. Hijzelf marsjeert naar de Mont Cenis en stuurt een boodschapper naar koning Diederik om hem te vragen, de schade aan de Paus toegebracht, te herstellen.

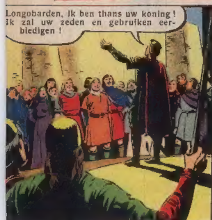

De volgende zomer kapituleert Diederik. Karel spaart de verdedigers van de stad en sluit de koning van de Longobarden op in een klooster. Even later wordt hijzelf tot koning van de Longobarden gekroond...

(Wordt voortgezet.)

KAPITEIN GRIJZEBAARD

DOOR R. Macherot

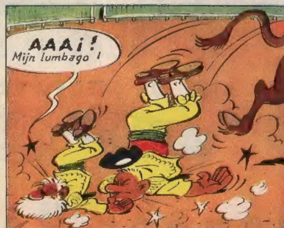

DE GROTE KUIFJ

HIER KOMEN DE WINNAARS !

HIER komen dan de winnaars van onze Grote Prijsvraag. Je hebt een beetje geduld moeten oefenen, wij weten het, maar je mag niet vergeten dat wij tienduizenden antwoorden kregen en al die antwoorden niet op enkele dagen kunnen gecorrigeerd, geschift en geklasseerd worden.

Wij hebben heel veel uitstekende antwoorden gekregen. Ik ben geneigd te schrijven té veel, want je moet het maximum aantal punten bekomen hebben om een prijs te krijgen.

Ongeveer 2.400 concurrenten wonnen 50 punten op de 50 en wij hadden 2.050 prijzen voorzien. Slechts die concurrenten zijn bij de winnaars, die ook op de bijkomende vraag een bijna juist antwoord konden geven, d.w.z. zij die de werkelijke tijd niet meer dan 1 u. 35 m. 50 sec. overschreden.

Hieronder volgt dan de lijst van de 150 eerste winnaars. Al de anderen worden persoonlijk en schriftelijk verwittigd.

WINNEN EEN VOLKSWAGEN :
Josiane GRAILET, Retinne (58 m. 12 s.)
Marcel A.-V. DUMONT, Gosselies (58 m. 13 s.)

WINNEN EEN TELEVISIETOESTEL S.B.R. :
Roseline M.-A. HOGNE, Frameries;
Otello MENCINI, Lambusart.

WINNEN EEN REIS NAAR NAPELS HEEN EN TERUG MET SABENA :
Alain GREGOIRE, Marcinelle;
Pierre GOUVERNEUR, Jalhay.

WINNEN EEN REIS NAAR ROME HEEN EN WEER MET SABENA :
Raymond DELABJE, Champles-Bierges bij Waver;
Georges CORDIER, Ath.

WINNEN EEN REIS NAAR MILAAN HEEN EN TERUG MET SABENA :
Michèle GATHY, St-Joost;
Paul HERTOGHE, Antwerpen.

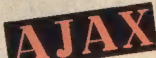
WINNEN EEN FIETS AJAX :
Emile BOUCHER, La Docherie;
Danièle COUVREUR, St-Pieters-Woluwe;
Dany DECLERCQ, Anderlecht;
Jean WAUTHIER, St-Lambrechts-Woluwe;
Christiane BATSLE, 's Gravenwezel;
Christian MATHEUS, St-Lambrechts-Wol.;
Denise COOLS, Brussel;
Marcelle MATTHIJS, Anderlues;
Michèle SCOHY, Thuillies;
Félicie LEROT, Anderlues;
Nicole WILLAERT, Moorsel (Aalst);
Michel LEFEBVRE, Schaerbeek;
Marie-J. LAMBIOTTE, Waterloo;
Christ. VAN NUFFEL, Ganshoren;
Raymond BULTOT, Brussel II;
Anne GHYS, Luik;
A. DE VLEESCHOUWER, Anderlecht;
Patrick BINARD, St-Pieters-Woluwe;
José DEVAUX, Jumet;
Fernand BODART, Marchienne-au-Pont.

WINNEN EEN RADIOTOESTEL SBR :
de KERCKHOVE d'EXAERD, Grez-Doiceau;
Guy VERHEULPEN, St-Lambrechts-Wol.;
Hélène MOENS, Brussel;
Françoise CREM, Elsene;
Eliane VAN BRUSSEL, Evere;
Jean-Fr. CASTAGNE, Mont-s-Marchienne;
Josette WALET, Mont-s-Marchienne;
Yvan PAYOT, Marchienne;
Denyse JANSSENS, Luik;
Michel VALCKE, St-Genesius-Rode;
Jacques FOCAN, Ciney;
Jean LOVINFOSSE, Luik;
Claude PAULET, Neder-over-Heembeek;
François LEMMENS, St-Lambrechts-Wol.
G. EICKHOFF, Brussel;
André DESEUME, Brussel (Ukkel);
Jacques MATHIEU, St-Pieters-Woluwe;

MET DE MEDEWERKING VAN...

Meneer VéWé in

E'S PRIJSVRAAG

Michel LOUWETTE, Ukkel;
H. VAN HISSENHOVE, Scholen;
Gisèle BARBIER, Evere.

WINNEN EEN VERWARMINGSTOESTEL GOVERNOR:
Christiane VOSSAERT, Bosvoorde;
Richard BODARD, Marcinelle;
Edouard BINARD, St-Pieters-Woluwe;
Monique SELLESLAGS, Brussel II;
G. VAN BOXMEER, Brussel;
Pierre TERLINDEN, Korbeek-Lo;
Charles LOUIS, Aarlen;
Michel JOLET, Jette-Brussel;
Irène MATTHYS, Anderlues;
Axel HENNUYER, Vorst-Brussel;
Christiane LAURENT, Awans-Bierset;
Jean SPELEERS, Brussel;
Claire SMETS, Anderlecht;
Christina HUSTIN, Marchienne;
V. BROUWERS-TITS, St-Pieters-Woluwe;
Jean-Pierre OLIVIER, Ukkel-Brussel;
Bernard MARTINIGOL, Luik;
Louise WINDELINCKX, Zuen;
JeanPaul DIEU, Quaregnon (Bergen);
Elie BRILOT, Aye (Luxembourg).

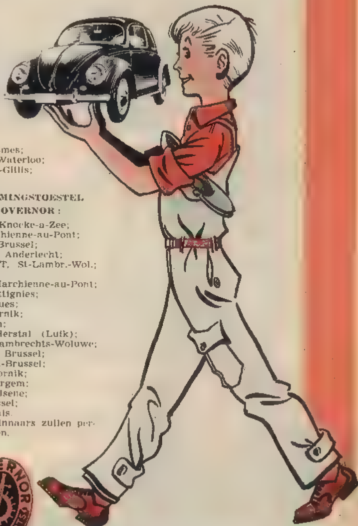
WINNEN EEN VEST GOVERNOR:
Marcel PEROT, Namen;
Chantal VIDICK, Middelkerke;
Micheline LEMOINE, Jumet;
Daniel PIRET, St-Jans-Molenbeek;
Patrick VERMER, La Plante (Namen);
Pierre FLOREQUIN, Vorst-Brussel;
Josette MONARD, Marcinelle;
X. HENRY DE FRAHAN, St-Pieters-Wol.;
René DE LIEDEKERKE, Modave;
Chantal GRAILET, Rétinne;
Patrick SERVAIS, Brussel;
Philippe de HENIN, Vorst-Brussel;
Christine BOUCHER, Marchienne-Docherie;
Charles STROOBANTs, Anderlecht;
Pieter FAYT, Waterloo;
Claude MALENGREZ, Morlanwelz;
Paul TERLINDEN, Korbeek-Lo;
Georges JAUMOTTE, Lodelinsart;
Jean-Marie CUVELIER, Ukkel;
Michel COURTIN, St-Lambrechts-Woluwe.

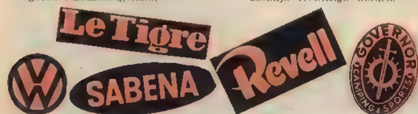
WINNEN EEN TENT GOVERNOR:
Christiane DE RECK, Etterbeek;
Marie CORPLET, Anderlues;
Charles VERCAMMEN, Vilvoorde;
Alain LEVECQ, Waterloo;
Rosine OLIVIER, Brussel;
Daniel JANSSENS, Luik;
Hugues PARMENTIER, Deurle;
Charles COLET, Vorst-Brussel;
Jean-Louis SMETS, Anderlecht;
Anita LOUIS, Aarlen;
Mireille PAULIS, Elsene;
Marie-Jeanne HENIN, Lambusart;
Michel COLLEYN, Watermaal;
Micheline HUWAERT, Halle;
Julia WALEFFE, Verviers;
Huguette DECLERCQ, Luik;
Claude BOUDART, Stockel;
Anne MEUNIER, Brussel;
Stanislas DAUTREBANDE, Sint-Gillis;
Claude DE PAUW, Ruwe par Kolewezi B.C.

WINNEN EEN FOTOTOESTEL GEVABOX:
Vincent JANSSENS, Luik;
Jean-Luc VIDICK, Middelkerke;
Denise CANTILLON, Mont-St-André;
André DEMEUSE, Jambes-Namen;
Georges MARTIN, St-Lambrechts-Wol.;
Roland VANDERMOUSEN, Waver;
Germaine GRATOIR, Sint-Gillis;
François MOERE-MANS, Salzinnes (Namen);
Robert DEWOLF, Overijse;
Marc NOEL, Ukkel;
Didier 't SERSTEVENS, Kessel-Lo;
Michèle TAMINIAU, Wesemb.-Ophem;
Guy DUPUIS, Stockel;
Josiane ESMANNE, Anderlues;
Daniel PRESCHIA, Chenée;
Danielle ESMANNE, Anderlues;
Christine NOULEZ, Cuesmes;
Jean-Pol VANDERAA, Waterloo;
André BARDIAUX, Sint-Gillis;
Marc GRAM, Brussel.

WINNEN EEN VERWARMINGSTOESTEL MET PETROLEUM GOVERNOR:
Idesbald DE GROEVE, Knocke-a-Zee;
Pierre BERNARD, Marchienne-au-Pont;
Monique DE BECKER, Brussel;
Christian BLOCKMANS, Anderlecht;
Bernad. VAN LANDUYT, St-Lambr.-Wol.;
Jean JACOB, Brussel;
Marguerite BOUTON, Marchienne-au-Pont;
Jacques WATHELET, Ottignies;
Joseph SOLVEL, Anderlues;
Emile MARECAUX, Doornik;
Léonard HERRIER, Ath;
Adolphine VERBOIS, Herstal (Luik);
Anne FONTAINAS, St-Lambrechts-Woluwe;
Helen-Ann DE SEUME, Brussel;
Vincent EGLEME, Vorst-Brussel;
Christine GERARD, Doornik;
René WARNANT, Audergem;
Catherine DE BUYL, Elsene;
Marc FONTAINAS, Brussel;
Freddy PIETTE, Auvelais.

Enz., enz. De andere winnaars zullen persoonlijk verwittigd worden.

SAN CYLINDRO

HET GEHEIM VA

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

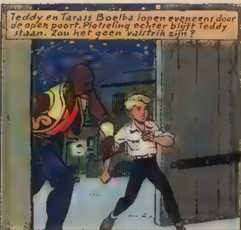

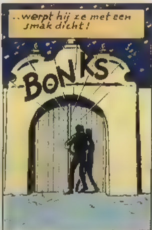

N BALIBACH

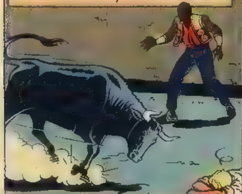

Tarass Boelba en Teddy verrasten O. Bengh op het dak van de woonwagen van de Balibach...

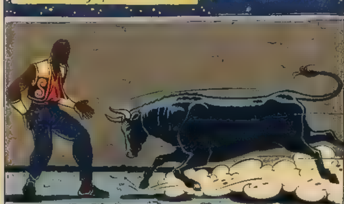

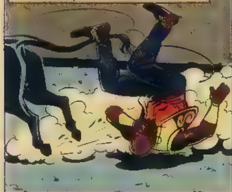

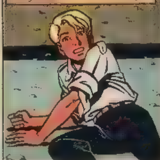

IK ZAG DE ATAR!

ENKELE weken geleden had ik de gelegenheid op een vliegveld in Frankrijk een proefvlucht bij te wonen van de ATAR. Misschien heb je nog nooit een foto van dit revolutionair toestel gezien, dat gebouwd werd om een eenvoudige oplossing te vinden voor het probleem dat iedere dag groter en ernstiger wordt : **dit van het opstijgen en het landen van de moderne vliegtuigen.**

Je weet wel dat de moderne vliegtuigen zeer lange banen nodig hebben om te stijgen en te landen en dat zulk een piste ongeveer honderd miljoen per km kost. Het zou dus een grote besparing zijn, moest men er in slagen vliegtuigen te bouwen, die dezelfde kwaliteiten hebben, dezelfde prestaties kunnen leveren als normale vliegtuigen, maar in staat zouden zijn vertikaal te stijgen en te landen.

Een nieuw tijdperk werd voor de luchtvaart ingeluid : de vliegende kachelpijp start vertikaal te midden van een hels lawaai, evolueert in alle richtingen en landt ook weer, per radio geleid door een piloot die onder een glazen koepel heeft plaats genomen.

De ATAR ziet er uit als een cylinder, of zo je wil, als een kachelpijp. Kan zo'n toestel vliegen? Ja, en ik heb die vliegende kachelpijp in de lucht gezien. Het feit dat de vliegtuigen een tijd over de piste moeten rijden alvorens op te stijgen, is een kwestie van gewicht en het zijn niet de motoren die zo zwaar wegen, maar wel de romp, de vleugels, enz. Om de vliegtuigen te verlichten, hebben Franse ingenieurs een radikale oplossing gevonden. Zij behielden alleen de reaktor en schaften het overige af. Uit dit principe ontstond de ATAR, die reeds een bijnaam heeft gekregen : **vliegende kachelpijp.**

Het toestel bestaat uit niets anders dan een reaktor, voorzien van een automatisch stabilisatiesysteem en met een beplating waarin de brandstof zit. De huidige experimenten worden gedaan met een eerste machine, C 4 P 1 gedoopt. Het is een grote kachelpijp in aluminium die op vier hoge poten staat. Deze pijp hangt met een netwerk van veiligheidskabels aan een 35 m hoge heftoren en wordt geleid per radio vanuit een camionette, uitgerust met een doorschijnend en bolvormig dak, die er daardoor erg zonderling uitziet.

Toen de ATAR aan de pers werd voorgesteld, was hij reeds 220 maal opgestegen en had 180 vluchten volbracht met stijging en landing. De vliegende kachelpijp is soepel en makkelijk bestuurbaar. Deze P 1 zal niet lang het enige prototype blijven. Reeds is de P 2 klaar die niet per radio geleid maar door een piloot bestuurd wordt.

Op dit ogenblik wordt de C 450 gebouwd, die de vorm heeft van een kachelpijp met een ringvormige vleugel. Dit toestel bevat de turboreaktor en vooraan de stuurkajuit. Het zal « Koleopter » heten.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

OPERATIE WAAGHALS

Ken, Dolan en Hilary ontvluchtten hotel Holstein langs het dak. Zij drongen een gebouw binnen, dat naar hun mening leeg en verlaten was...

IN DE MUIL VAN DE WOLF

BOVEN aan de trap van de eerste verdieping gekomen, bleven onze vrienden plotseling als versteend staan. Op het einde van de gang bonkte iemand woedend op een deur en een stem riep een hele paternoster weinig vriendelijke dingen, waarin de woorden vrijheid en eten steeds weer voorkwamen.

EEN ogenblik later rinkelde er een bel en de deur dicht bij de trap gelegen werd geopend. Een politieman in uniform kwam buiten. Hij knoopte zijn gordel dicht... Met vlugge stap liep hij in de richting van het lawaai en scheen vast besloten de rustverstoorder tot betere gevoelens te brengen. Dolan en Hilary hadden zich vliegensvlug in een sombere hoek verstopt. Het ongeluk achtervolgde hen werkelijk. Het gebouw dat zij hadden aanzien voor een fabriek of een school, was een huis van de geheime politie.

ZIJ waren dus recht in de muil van de wolf gelopen... « Vluchten ! fluisterde Ken en wees met een gebaar van de kin naar de trap. Wij moeten terug van waar we gekomen zijn. Ik vrees dat wij nooit zullen beneden geraken ! » Zij zorgden er wel voor niet het minste gerucht te maken en klommen met vier treden tegelijk de trap weer op.

ZONDER een levende ziel te ontmoeten kwamen zij weer in de grote, lege mansarde langs waar ze enkele minuten te voren het gebouw waren binnen gedrongen. Zij hesen zich op het dak. « En nu ? vroeg Hilary toen hij weer op adem gekomen was, wat doen wij nu ? » Dolan haalde de schouders op. « De beste oplossing, naar mijn mening, ware hier op het dak te blijven zitten tot de nacht voorbij is. Niemand zal ons hier komen zoeken. Binnen twee of drie uren trachten wij een gebouw te vinden waarlangs een ijzeren trap naar beneden loopt. Zo komen wij dan weer op de begane grond. » Hilary knikte slechts en liet zich met een zacht gekreun op het platform neervallen. Dolan deed hetzelfde. Zijn ogen brandden van vermoeidheid.

HET was iets na vier uur in de morgen toen de twee mannen eindelijk op de begane grond stonden. Zij hadden een trap ontdekt aan het voorlaatste huis van de straat. Er was geen mens te zien. De stad sliep nog. Het was overal rustig en kalm. Er was zelfs niet eens een politieagent te bespeuren. Traag liepen Dolan en zijn vriend in de richting van het stadspark...

TERWIJL Ken, die zich op een bank had uitgestrekt, nog een beetje rustte, hield Hilary, tegen een boom geleund, de wacht. Twee uren later was het de beurt aan Dolan om op wacht te staan. Tegen tien uur zette Hilary de zwarte bril op van Anton Freiberg en ging op zoek naar een bakker en een beenhouwer. Ken voelde zijn hart kloppen van angst. Hij was liefst zelf gegaan, maar hij had het recht niet om zich aan zulk een gevaar bloot te stellen, vermits hij de kostbare films van Schacht droeg...

(Wordt voortgezet.)

EEN VERHAAL VAN YVES DUVAL

ZIJN LAATS

GOEDE morgen, Sam Lenglen ! Wat doet jij hier in de buurt ?

— Dag, Billy ! Ik wandel, dat zie je wel ! 'n Mooie streek ! En hoe gaat het op de hoeve ? Als ik er aan denk dat onze beroemde Bill Faster, onze kampioen pluimgewicht die nooit werd overwonnen, thans kippen kweekt, dan keert mijn hart om !

Je hebt ongelijk zo te praten, Sam ! Ik ben er heilig van overtuigd dat ik er goed aan deed de ring te verlaten voordeer ik een flinke nederlaag opliep ! Als je eens wist hoe gelukkig ik mij voel hier op mijn land, op mijn hoeve, bij mijn vrouw en kind. Het uur had voor mij geslagen, mijn beste, ouwe Sam, en thans leef ik rustig en gezellig. Ik verdien genoeg om de laatste hypoteek op de hoeve af te lossen. Binnen twee jaar is alles wat je hier ziet van mij. Waarom zou ik ongelukkig zijn ?

— En heb je nooit een beetje heimwee als je denkt aan de mooie avonden van vroeger ? Weet je het nieuws al ? Mac Clean, de beroemde boksmanager van New York, wil een grote match organiseren te Bardenas. Er staan acht wedstrijden op het programma met Tom Corrigan als grote kampioen. Mac Clean zoekt een bokser die met Tom Corrigan in de ring zou kunnen treden... Ik heb de indruk dat jij niet veel dikker geworden bent...

— Neen, Sam, ik hoor je wel komen op je sokken ! Op mij moet je niet rekenen: over het boksen heb ik een kruis gezet.

— Denk even na, Bill ! Waarom zou je de handschoenen niet nog één keer aantrekken ? Eén keer slechts... Je weet dat de boksers door Mac Clean geengageerd veel geld opstrijken : 5.000 dollar voor de overwinnaar, 3.000 voor de verliezer. Voor dat geld kan je wel een paar harde noten kraken. Hoeveel verdien je per jaar met je kippenkwekerij ? Misschien moet je zes maanden werken, misschien ook een jaar om 3.000 dollar te verdienen.

— Neen, Sam, dring niet aan, het is onnodig ! Ik heb Helena beloofd nooit meer in de ring te stappen. Voor zover ik weet, is Tom Corrigan een brutale bokser. Ik houd daar niet meer van, Sam ! Ik heb acht en dertig wedstrijden geleverd zonder er schade van te ondervinden. Nu heb ik schrik. Ik zou er niet graag mijn huid bij verliezen of een lelijke slag krijgen, zodat ik de rest van mijn leven in een gekkenhuis mag doorbrengen...

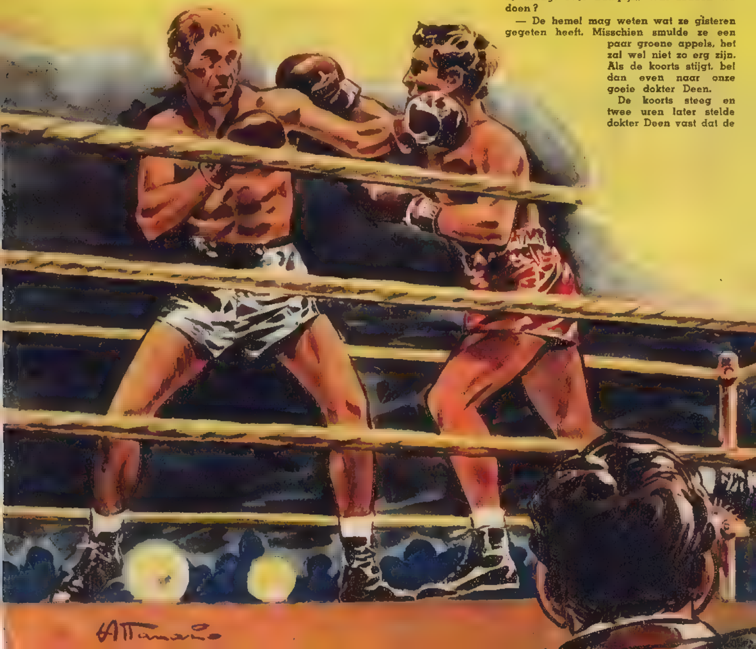
— Goed, goed ! Ik dring niet verder aan, zei Sam, maar verwijt het me later niet dat ik je er niet tijdig over gesproken heb, en dat ik je niet de gelegenheid gaf op slag eigenaar te worden van je hoeve ! Sam beet op zijn dikke sigaar, stak de handen diep in de zakken van zijn geruite overjas en wandelde voort.

Bill Faster sloot het hekken, nam twee grote emmers graan en stapte in de richting van het kippenhok om zijn pluimvee te voederen.

— Billy ! riep Helena aan het venster van de eerste verdieping. Mary heeft koorts en ze klaagt over buikpijn. Wat zouden we doen ?

— De hemel mag weten wat ze gisteren gegeten heeft. Misschien smulde ze een paar groene appels, het zal wel niet zo erg zijn. Als de koorts stijgt, bel dan even naar onze goeie dokter Deen.

De koorts steeg en twee uren later stelde dokter Deen vast dat de

STE MATCH

GEILLUSTREERD DOOR DINO ATTANASIO

kleine Mary ernstig ziek was en bij hoogdringendheid moest geopereerd worden.

— Ik zal haar dadelijk naar de kliniek laten brengen. Wij moeten eerst een radiografie nemen, maar ik meen dat ik mij niet vergis. Het is een ernstig geval, doch niet hopeloos. Indien jullie er mee akkoord zijn, vertrouw ik haar toe aan een van mijn vrienden, een puik chirurg. Het zal natuurlijk een beetje geld kosten...

— We zijn niet rijk, dokter, maar hier valt niet te aarzelen. Doe alles wat je kan om Mary te redden.

Een uur later stond de ambulance reeds voor de deur. Helena begeleidde haar dochtertje naar het hospitaal en Bill bleef alleen op de hoeve achter. Het eerste wat hij deed was telefoneren naar Sam Lenglen.

— Ben jij het, Sam? Hier Billy... Ik neem je voorstel aan, mijn beste. Telefoneer dadelijk naar Mac Clean dat ik bereid ben Tom Corrigan de volgende maand te Bardenas te ontmoeten... Ja, akkoord!

Tien ronden van drie minuten, handschoenen van vier ons, dat is dan in orde. Van morgen af begin ik te trainen... Waarom ik zo plotseling van gedacht veranderde? Dat verklaar ik je later wel!

★

VOOR dag en dauw bokste Bill Faster de volgende dag reeds tegen een zandzak. Hij had zijn jonge schoonbroer laten overkomen om zich om de hoeve te bekommeren en zich geheel aan zijn training te kunnen wijden. Sam Lenglen was daar en had zich met twee trainers op de hoeve geïnstalleerd. Iedere morgen zette Bill een lederen helm op en oefende met zijn twee trainingmeesters. De ene was zwaarder dan hij, de tweede lichter en vlugger.

Intussen was de kleine Mary geopereerd en met haar moeder naar de bergen vertrokken om daar aan te sterken. Ze was erg zwak en had nog geen eetlust. Ze moest nog met de grootste zorgen omringd worden. Billy was ongerust en zenuwachtig...

★

VIER weken later stapte Bill Faster op de weegschaal. Zijn gewicht was in orde.

— Oef! zuchtte hij, dat heeft mij moeite gekost. Ik verlang al naar een flinke beefsteak na de match! Sedert drie dagen heb ik geen ander voedsel meer genomen dan fruitsap.

— Luister, Bill... Tracht het vier of vijf ronden uit te houden, anders meent het publiek dat het bestolen werd. Dek je goed, breek de strijd handig af, maar beloof me vast het vijf ronden uit te houden!

Als je handig te werk gaat, bestaat er geen kans je knock-out te laten slaan. Wanneer ik echter merk dat je te veel mokerslagen krijgt, dan laat ik de spons gooien. Ben je akkoord?

— Je hoeft je geen zorgen te maken, Sam! Als ik aan mijn arme kleine Mary denk, heb ik moed om te vechten. Ik zal al doen wat ik kan en als het werkelijk niet gaat, dan steek ik de hand op en staak de strijd.

Sterke schijnwerpers belichtten de ring en de twee boksers, gekleed met een zijden kamerjas, wipten over de koorden en werden aan het publiek voorgesteld. De zaal, helemaal in blauwe sigarettenrook gehuld, was eivol. De eerste gongslag weerklonk en de twee boksers stonden oog in oog met elkaar. Met het hoofd in de schouders getrokken en het gelaat beschermd door zijn gehandschoende vuisten, observeerde Bill Faster het spel van zijn rivaal. Deze scheen erg zeker van zijn stuk en danste en draaide rond hem.

— Verduiveld! dacht Billy, dat is geen bokser, dat is een dwaallicht! Hij is overal en nergens. Het zal erg moeilijk zijn die rossekop te treffen!

Tom Corrigan gaf Bill een rechtse op het voorhoofd.

— Hij slaat er niet naast! Ik moet voorzichtig wezen. Ik wil mij niet laten uitfluiten en dus moet ik het ten minste vier ronden uithouden...

Een regen van slagen viel op Billy neer. Ze kwamen zo vlug dat hij ze niet eens had zien vertrekken... Hij sloot zijn dekking nog meer en weerstond zo goed en zo kwaad het ging aan het onweer.

— Als ik terug sla en een sekonde onbedekt ben, zal ik het in snelheid moeten afleggen tegen mijn rivaal.

Bill besloot erg op zijn hoede te zijn. De eerste korte rustpauze brak aan. Hij kon even uitblazen. Tijdens de tweede ronde scheen het alsof de jonge Tom Corrigan zenuwachtig werd. Hij dekte zich minder om zijn rivaal uit zijn reserve te lokken. Bill meende dat het ogenblik nu gekomen was en ging tot de aanval over. Corrigan weerde de slag echter af en gaf Bill een linkerhoekslag op de kin, zodat deze op het tapijt rolde. Er volgde een luid gehuil in de zaal, bravogeroep, opwindende kreten en daartussen de stem van een kind: « Papa! ».

Bill schudde het hoofd en kwam overeind. Hij had de stem van zijn dochtertje herkend. Daar vlak bij de ring zat Helena en naast haar Mary, in een deken gewikkeld. Bill voelde geen pijn meer en de schrik was als bij toverslag verdwenen. Mary was gered en meteen waren alle zorgen van hem afgevallen. Kalm en zelfzeker hervatte hij de strijd. Hij was weer de oude, de prachtige bokser, die geen enkele wedstrijd had verloren. Lenig weerde hij de slagen van Tom Corrigan af. Hij kon deze uit alle kracht enkele zware slagen toe brengen. Corrigan werd bleek, wankelde en viel neer. Luid telde de scheidsrechter de sekonden. Corrigan hoorde het blijkbaar niet, want hij deed geen poging om overeind te komen. De scheidsrechter stak de hand op van Bill Faster. Hij had de match gewonnen!

— Billy! Billy! riep Helena wenend. Ik ben zo gelukkig! Als je eens wist hoe gelukkig ik ben!

Voor Bill Faster gleed alles voorbij als in een droom. Hij kon slechts stamelen:

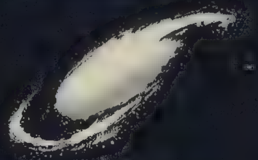
— Vergeef me, Helena, dat ik mijn woord heb gebroken. Ik beloofde je eens nooit meer in de ring te stappen, dit was een uitzondering. Het moest! Voor één keer moest het nog... Het was voor onze kleine Mary!... Nu hebben wij geld genoeg om haar te verzorgen en de hoeve is van ons. De bokser Bill Faster heeft afgedaan. Ik zweer dat ik nooit meer in de ring zal stappen!...

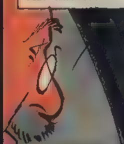
WETENSCHAP ⑤ EN AVONTUUR

EEN BLIK IN HET HEELAL

WIL je weten waar wij wonen? Kijk dan naar deze lichtende spiraal, gevormd uit sterren en planeten die men gewoonlijk de melkweg heet. Daar zijn eventjes honderd miljard sterren, honderd miljard gele, witte, rode of blauwe sterren. Tussen deze miljarden gele sterren is er een die wij kennen en wij bij haar naam noemen: de ZON.

ONZE aarde die op een afstand van honderd vijftig miljoen km om de zon draait, is slechts een korreltje zand in deze eindeloosheid.

ONS heelal is niet het enige... Er zijn er vijfhonderd miljoen! Is dat niet om duizelig van te worden? Zijn er tussen die vele, vele andere planeten misschien ook die bewoond zijn? Dat is niet onmogelijk!

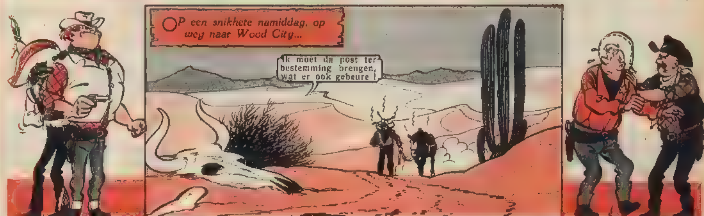
ZOUDEN er op de andere bewoonde planeten ook intelligente wezens zijn, die net als wij naar de hemel staren? Zouden er ook sterrekundigen zijn die de geheimen van het heelal willen doorgronden? En, zouden ze dezelfde vragen stellen als wij?

WIJ zullen die andere wezens nooit ontmoeten. Zelfs wanneer wij een ruimteschip zouden hebben dat met de snelheid van het licht, d.w.z. met een snelheid van 300.000 km per sekonde door de ruimte zou vliegen, dan zou dat nog 1.500.000 jaar nodig hebben om ons naar de melkweg te brengen, die het dichtst bij de onze ligt.

ALLEEN de planeten van ons eigen zonnestelsel liggen binnen ons bereik. Zijn deze planeten bewoond? Misschien zal de toekomst op deze vraag antwoord geven. Blijven wij intussen maar op onze aarde... want op onze aarde is nog zo oneindig veel dat wij helemaal niet kennen!

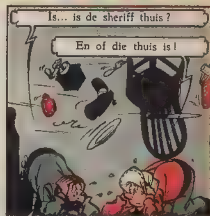
EINDE

(Wordt voortgezet.)

BUFFALO Hans

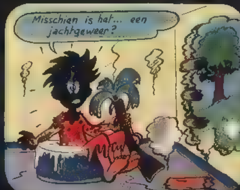
DOOR N. BISSOT

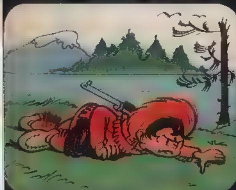

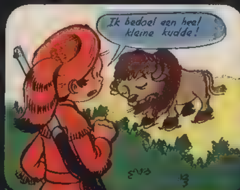

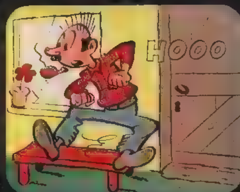

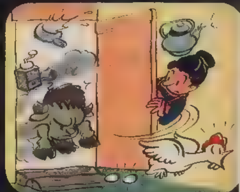

Hugh!

Hugh!

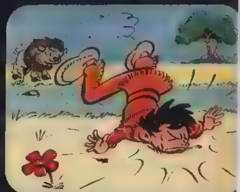

HOOO

Ernestine, open de achter-deur, vlug!

Dank je... en ekskuseer dat ik niet langer kon blijven!

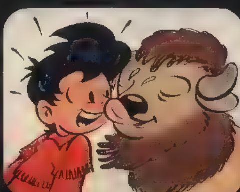

Hij had er wel kunnen voor zorgen, dat ik in het water terecht kwam!

Te meer daar ik er toch moet over zwemmen om thuis te geraken!

Laat mij met rust!

Buffalo Hans!... Neen, ik heb er geen spijt van want ik heb een trouwe vriend gevonden!
EINDE

EEN GROTE EXCLUSIVITEIT KUIFJE

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE !

WILLY LAUWERS, DE KRANIGE SINJOOR...

WANNEER men de lijsten inkijkt van de overwinnaars op de wintervelodromen, stoot men steeds weer op de naam van de Antwerpenaar Willy Lauwers. Hij is nog maar 21 jaar en wist zijn reputatie in nauwelijks een jaar stevig te vestigen.

IN de wintervelodroom van Parijs moest Rik Van Steenbergen zijn beste beentje voorzetten om Lauwers te overwinnen. De jonge kampioen van Hemiksem bij Antwerpen stapte dus resoluut in de sporen van zijn grote voorgangers, die hij trouwens bewondert : Stan Ockers en Rik Van Steenbergen. Stan Ockers had vroeger reeds de aandacht gevestigd op Willy Lauwers en Rik Van Steenbergen is van mening dat deze jongeman een prachtige toekomst tegemoet gaat. Willy was nauwelijks 16 jaar toen hij bij de beginnelingen 17 keren achtereen de eerste prijs haalde. Op 17-jarige leeftijd won hij te Wetteren de Ronde van Vlaanderen voor de juniors en een jaar later reeds liet hij zich dapper inschrijven in het Antwerps Sportpaleis. Hij werd er dadelijk opgemerkt door de liefhebbers van de wielersport.

De vader van Willy is ook een wielrenner geweest en het was voor de oorlog dat hij bijna de rit Parijs-Roubaix won. Willy weet dat zijn vader niet van zijn beroep als renner leven kon, en hij heeft gezworen beter te doen en vlugger aan zijn doel te komen. Hij weet dat de stevigste reputaties op de weg gebouwd worden. Een toekomst als pisterenner staat hem wel aan, maar bevredigt hem niet. Hij wil een echte kampioen worden.

Is hij werkelijk een jonge renner die over veel gaven en ook een grote lichaamskracht bezit, zodat wij er het beste mogen van verwachten ? Wij zullen hem volgen op de wegen van Frankrijk en Italië. Hij hoopt daar sukses te boeken door zijn snelle sprint. Hij wenst het voorbeeld van Bobet te volgen, die naar zijn mening een puik renner is. Volgens hem is Coppi formidabel en de grote Rik de beste van allemaal.

Na de oorlog had ons land niet genoeg renners, die zich werkelijk lieten gelden. Mis-

schien hebben wij er thans een die grote suksessen zal boeken en die naast Debruyne, Adriaenssens, Vannitsen, Van Looy, Planckaert en Brankart zijn man zal staan. De Franse sportjournalisten spreken reeds over Willy Lauwers en zijn naam staat regelmatig bij die van de favorieten. De Italianen denken er ernstig aan hem voor een van hun grote merken te laten rijden. Wij moeten nog geduld hebben tot 19 maart, dag waarop de klassieke wegrit Milaan-San Remo verreden wordt. Wij zullen dan weten wat onze jongeren, en speciaal Willy Lauwers, in hun mars hebben !

HET DENKBEELDIG SALON

TEN gevolge van allerlei omstandigheden, waaronder de Suez-expeditie en de daarop volgende benzineschaarste wel de voornaamste rol hebben gespeeld, kregen we dit jaar geen autosalon, en dat is wel jammer want dit jaarlijks autosalon is zowat het Sint Niklaasfeest van de grote mensen !

LATEN we nu even veronderstellen dat er tòch een salon zou geweest zijn, en wij daarover verslag hadden moeten uitbrengen, dan zouden we zeker gesproken hebben over de Abarth (alhoewel dit merk duits klinkt is het nochtans italiaans). Deze firma heeft zich gespecialiseerd in het opfokken van kleine Fiatmotoren. Zo haalt Abarth uit de Fiat 600 53 P.K. en bereikt daarmee een snelheid van 129 km. per uur ! Met de opgedreven Fiat 1100 van Abarth, haalt men de 170 km per uur !

Alfa Romeo brengt een nieuw type van haar Giulietta op de markt : de Sprint Veloce. Deze wagen heeft een cylinderinhoud van 1300 cc, bereikt met 90 P.K. 183 km per uur (gemiddeld verbruik 12 l.).

Een wagen die tot de mooiste van het salon zou gerekend geweest zijn : de Cadillac Eldorado, die in Amerika verkrijgbaar is in niet minder dan 500 verschillende kleurenkombinaties !

De meeste nieuwe Amerikaanse modellen vallen op door hun staartvinnen, o.a. de Ford en de Chevrolet. Deze laatste wagen kan men in de States in 460 verschillende kleurenkombinaties verkrijgen. Een wagen die de Cadillac Eldorado de loef afsteekt is de Chrysler Imperial Southampton, want de lijn van deze Chrysler is nog mooier, de cylinderinhoud nog groter (6.400 tegen 5.980 cc) en het aantal P.K. eveneens : 350 tegen 325. Van verbruik en snelheid weten wij nog niets.

Een wagen die ongetwijfeld tot de meest suksesrijke van het salon zou behoord hebben, is de nieuwe Citroën ID 19, die heel wat van de eigenschappen van zijn grotere broer de DS 19 heeft behouden, o.a. de carrosserie en de olievering, maar tegen een redelijker prijs wordt aangeboden.

Als snelste wagen ter wereld zou misschien wel de nieuwe Ferrari 410 Superamerika kunnen gelden. Deze haalt met zijn 340 P.K. en zijn twaalf cylinders de 250 km per uur.

En tenslotte nog enkele prijzen : de twee goedkoopste wagens van het salon zouden de Isetta (39.800 F.) en de Isard (41.500 F.) geweest zijn. En de vier duurste wagens van de catalogus : de Mercedes 300 SL Roadster (605.000 F.), de Rolls Royce Silver Cloud (635.000 F.), de Continental, het vlaggeschip van Ford (775.000 F.) en de hoogvogel : de Engelse Bentley Continental Mulliner (865.500 F.)

JOHAN.

KIJK VLUG NAAR DE BLADZIJDEN 10 EN 11. MISSCHIEN VIND JE JE NAAM BIJ DE WINNAARS VAN DE GROTE PRIJSVRAAG !

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE GROTE INVASIES

OP het einde van de IVe eeuw kwamen de Germaanse volkeren in beweging en overrompelden het Romeinse rijk. We onderscheidden twee groepen: de Goten, de West-Goten die eerst kwamen met hun koningen Athaulf, Wallia en Alarik, de Vandalen met Genserik, de Oost-Goten die lange tijd in het Oosten verbleven net als de Longobarden. De Goten waren christenen, doch aanhangers van de leer van Arius, een ketter. Er zijn de Teutonen met de Angelen, de Saksen, de Franken. Deze volkeren aanbaden Odin of Wodan en er waren ook de Alamannen, die helemaal zouden verdwijnen in de grote volkerenstrijd die volgde.

1. — ZIJ KWAMEN UIT DE STEPPEN

DE Hunnen kwamen uit de steppen van Mongolië. Zij waren klein, breedgeschouderd, geel. Zij droegen klederen van rattenhuiden en hadden een bontmuts op het hoofd. Hun wapen was de speer met een benen punt. Ze zaten als vastgeschroefd op hun kleine, onvermoeibare paarden en zij werden geleid door Attila, « De Gesel Gods ».

2. — NAAR HET OUDE ROME

WAAR zijn paard liep groeide er geen gras meer, aldus werd er van hem gezegd. Iedereen vluchtte voor de gevreesde Hunnen. De West-Goten zakten naar Italië af, plunderden Rome en kwamen dan naar Provence. Uiteindelijk vestigden zij zich in Spanje. Zij slokten de Alamannen op en verjoegen de Vandalen. Deze laatsten vestigden zich in Noord Afrika tot in Carthago. Vandaar uit ondernamen zij hun tocht naar Rome. De stad werd grondig geplunderd. De Burgundiers zwermden uit in de vallei van de Rhône en de Saône. De Franken, met hun koningen Clotarius en Merovech, zetten zich neer in het huidige België. De Angelen en de Saksen staken over naar Groot-Brittannië, waar zij zeven kleine Angel-Saksische koninkrijken stichtten. De Bretoenen vluchtten naar Armorica (in de oudheid de naam voor Bretagne en Normandië). Thans spreekt men hier nog een Keltische taal, het « Brezonnech ».

3. — DE VOLKERENSLAG

ATTILA woonde in zijn grote houten stad aan de oever van de Donau en iedereen vroeg zich af waar zal hij aanvallen? In het oosten (naar China toe), of in het westen (naar Gallië)? In maart 451 sloeg het beslissende uur. Attila rukte naar het westen op. Toen sloegen de Franken, de West-Goten, de Burgundiers en de Romeinen de handen in elkaar en vormden blok tegen de Hunnen en versloegen ze. De eerste volkerenslag in de geschiedenis.

4. — HET EINDE VAN ATTILA

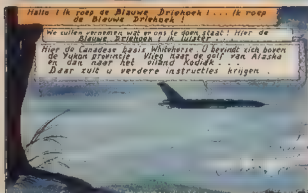
ATTILA was echter niet verslagen, want het volgend jaar stond hij met zijn troepen te Pavia, in Italië, en bedreigde Rome. Paus Leo I ging hem tegemoet en sprak « Wijk in naam van Christus! » Attila week, maar hij nam een ontzaglijke buit mee. Hij trok zich terug in zijn houten stad en stierf aldaar na een groot festijn. Met hem verdween het gevreesde rijk van de Hunnen. Om dezelfde tijd viel ook het Romeins keizerrijk.

(Wordt voortgezet.)

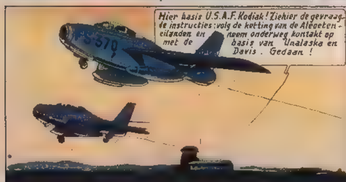
DE MUUR VAN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

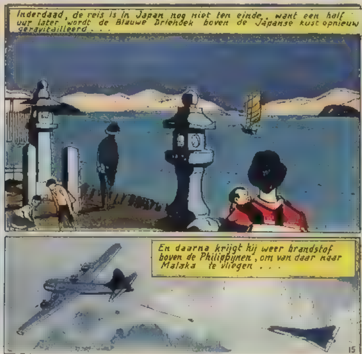

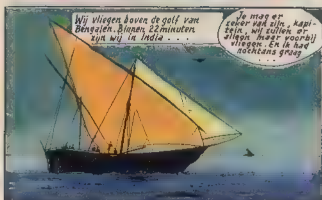

DE STILTE

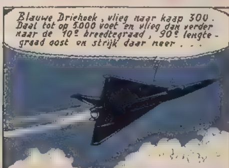
Dan Cooper kreeg een speciale opdracht en vliegt naar een geheimzinnig doel...

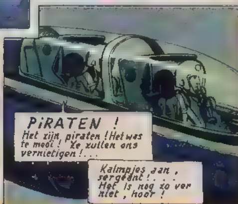

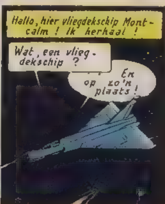

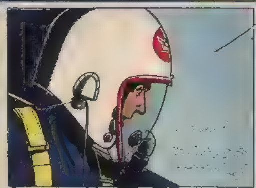

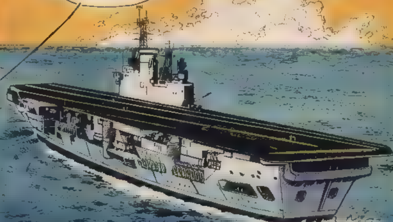

(Wordt voortgezet.)

ROMAN VAN MICHEL PHILIPPE

GEILLUSTREERD DOOR RAYMOND REDING

KRUIS of MUNT

Big en Pasja, twee piloten die in eigen land geen werk meer hadden, hebben in Nicaragua een maatschappij van vliegtuig-taxis opgericht. « Les Aerolineas del Norte » zijn hun rivalen. Deze maatschappij wordt geleid door een zekere Davis, een schoft van formaat, die onder een hoedje speelt met de plaatselijke politiechef.

DREIGEND GEVAAR

LOG stapte een man uit de rode, blinkende auto en liep in de richting van Marc en Jan die hem rustig zagen naderen. Hij was een halfbloed, kort en dik met breed en plat gelaat. Hij had een donkere huidkleur, zwart haar en een groot litteken liep in zigzag over z'n wang. Zij ging er wellicht prat op elegant te zijn. Het was een schreeuwerige, agressieve elegantie van naief-slechte smaak.

HIJ droeg een wit pak in tussorzijde met een schreeuwelijke Amerikaanse das, geel lederen schoenen en, als énige zuiderse noot, een reusachtige sombrero. Hij droeg té veel ringen en die waren té groot met enorme gekleurde stenen, geslepen als de stop van een karaf. Achter de man hing een wolk van goedkope kosmetiek en parfum. De blikken van de twee piloten vielen onmiddellijk op een detail : het groot automatisch pistool dat aan de ceintuur bengelde en ter hoogte van de heup een grote buil maakte in het wit vest. Op de revers van dat vest stak een zilveren insigne...

— Vincente Guzman y Locardo, politiechef van Leon, aldus stelde hij zich voor.

Hij stak echter de hand niet uit en hield zijn sombrero op het hoofd. Marc was op z'n hoede. Sedert Bonardi hen had gezegd dat Davis onder een hoedje speelde met de politiechef, verwachtten Marc en Jan zich aan dit bezoek en ze hadden hun antwoorden zorgvuldig voorbereid.

Vincente begon geen frontaanval. Hij vroeg eerst naar de papieren van de twee piloten en pluisde ieder dokument uit. Tevergeefs zocht hij naar een argument om een discussie te beginnen. Hij was dus wel verplicht zijn batterijen enigszins anders te richten...

— Señores, jullie overtreden de wet van deze provincie. Ik heb vernomen dat jullie benzine laten komen uit Managua en dat zonder toelating. Ik alleen kan jullie de toelating geven. Ik laat beslag leggen op de stocks die hier aanwezig zijn en ik verbied iedere nieuwe levering.

— Vrees je niet dat de minister van Handel en Verkeerswezen dat erg kwalijk zou kunnen nemen ? vroeg Marc op zeemzoete toon. Wij kopen onze brandstof bij de compagnie waarvan de minister de grootste aandeelhouder is.

Dat zat raak. De politiechef verbleekte, beet op de lippen en zocht naar een antwoord. Neen, hij kon het inderdaad niet wagen de minister die almachtig was — een volgende revolutie zou van hem beslist een vogelvrije maken, doch intussen zwaaide hij de plak als een volleerd diktator en was het niet geraadzaam hem tegen de schenen te stampen — voor het hoofd te stoten. De minister zou niet dulden dat iemand de verkoop van zijn benzine belette...

De politiechef probeerde het dan langs een andere weg :

— De kommandant van de luchthaven heeft me gezegd dat jullie vliegtuigen erg gevaarlijk zijn. Ze worden niet onderhouden en...

— Kijk zelf even, zei Marc en wees naar de Fairchilds, onze toestellen zijn tiptop in orde en je hebt de bewijzen, dat ze nieuw en absoluut veilig zijn, nog in handen. Die bewijzen werden ons afgeleverd door het ministerie van Luchtvaart te Managua.

— Dat laat me koud ! De kommandant van de vlieghaven zegt dat ze slecht onderhouden worden en dat volstaat. Ik verbied jullie in het vervolg nog op te stijgen!

— Ga je gang, antwoordde Marc schouderophalend. Ik zal geen moeite hebben om me te verdedigen tegenover de heren van de administratie. Het zal wel volstaan hen te zeggen dat vliegtuigen, die in veel slechtere staat verkeren als de onze, veel méér reizen maken en dat jij laat begaan !

— Wat bedoel je ?

De politiechef werd wantrouwig en zong meteen al een toontje lager.

— We zouden señor Davis geen last willen aandoen... Davis is een intieme vriend van je, naar ik meen ?... Zijn vliegtuigen stijgen altijd overbelast op. We hebben even geteld hoe dikwijls een toestel van de « Aerolineas del Norte » moest terugkeren en een ramp slechts als bij mirakel kon vermeden worden... Die toestellen keerden terug omdat ze in slechte staat verkeerden ! Er zijn genoeg getuigen om mijn verklaringen te bevestigen...

— De kommandant van de luchthaven zal getuigen dat jullie liegen !

— Ja, en misschien zou hij dan meteen ook willen verklaren waarom zijn vlieghaven in zulke slechte staat verkeert, ondanks de hoge bedragen welke hij voor modernisering en onderhoud ontvangt ?...

Daar wist Vincente niets op te zeggen. De kommandant van de luchthaven was een medeplichtige van Davis en om het zwijgen van de politiechef af te kopen, gaf hij aan deze laatste een deel van de bedragen welke bestemd waren voor de uitrusting van het vliegveld. Zou die vervloekte vreemdeling dat weten ?

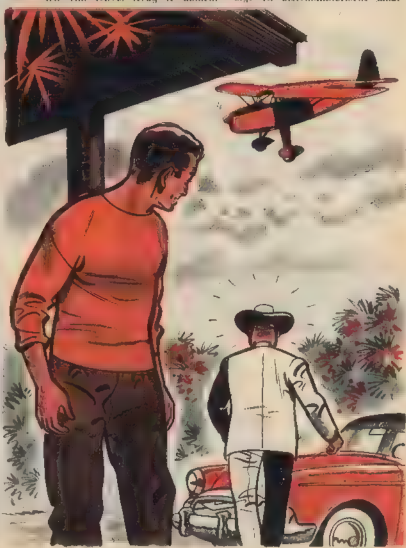
— Om nog even op de toestellen van Davis terug te komen, hervatte Marc, wil ik je ook nog vertellen dat wij over een stel foto's beschikken die onze verklaringen staven.

— Ja, zei Pasja, die hebben we. Wanneer wij langs het vliegveld wandelen, nemen we kiekjes van vliegtuigen, werktuigkundigen aan de arbeid, van de motoren. Kiekjes van het inschepen, het vertrek of de aankomst van een toestel... Je kan je niet indenken hoeveel je daarmee leert ! Als tijdverdrijf kan ik je die hobby gerust aanbevelen !

De politiechef kookte van machteloze woede, van haat en wraakzucht. Z'n lip trilde en het scheelde niet veel op hij kreeg een beroerte...

— Ik zal jullie uit het land wijzen, gringo's, huilde hij.

— Wat kan je ons ten laste leggen ? Waarvan kan je ons beschuldigen ? vroeg Marc onbewogen. Wij zijn helemaal in orde met de wetten van dit land en doen niets wat de rust en de orde van Leon zou kunnen verstoren. In dit geval zouden we een beroep doen op de president van Nicaragua zelf. De president streeft op dit ogenblik de beste verstandhouding met ons land na, want hij koestert sedert lang de hoop een hoge onderscheiding te krijgen. Onze consul te Managua kan hem die onderscheiding, kan hem dat lintje bezorgen... Een onrechtvaardige en discriminatorische maat-

regel tegenover de Fransen zouden de hoop en de plannen van de president in duigen doen vallen...

De politiechef van Leon gaf zich gewonnen. Z'n ogen schoten vonken van woede, maar hij draaide de hielen en keerde naar zijn auto terug, onbekwaam nog een woord te uiten; z'n adem was afgesneden en z'n keel dichtgesnoerd.

Marc en Jan zagen hoe hij te midden van een grote stofwolk vertrok en ze lachten elkaar triomfantelijk toe...

— Oef! Van dat heerschap zijn we verlost, zuchtte Pasja.

— Ja, voorlopig althans. We hebben van hem een doodsvijand gemaakt, fluisterde Marc hoofdschuddend. We zullen voortaan nog voorzichtiger moeten wezen.

Op een of andere geheimzinnige wijze vingen de inwoners van Leon echo's op van dit gesprek en het prestige van Big en Pasja werd er nog groter door. Voor de éérste keer was er iemand die het waagde de oppermachtige politiechef het hoofd te bieden. De zaken van onze twee vrienden gingen vooruit. De klanten werden talrijker. De twee Fairchilds waren nooit meer werkloos, soms zelfs moesten Marc en Jan ieder met een toestel weg en het gebeurde dat ze elkaar gedurende enkele dagen niet zagen. Daar het hen onmogelijk werd alleen voor het onderhoud van de toestellen te zorgen, hadden ze een werktuigkundige aangeworven. Ze hadden de voorzorg genomen hem te Managua te zoeken. Het was een Duitser. Hij heette Hans Grübner en was vroeger ingelijfd geweest bij de Luftwaffe. Neergeschoten boven Engeland, was hij later als krijgsgevangene naar Canada gevoerd en had de kans gezien te ontvluchten. Hij was er in geslaagd over de grens van de Verenigde Staten, toen nog neutraal, te geraken. Toen ook de Verenigde Staten de oorlog verklaarden, kon hij er niet langer blijven, zakte af naar Mexico en vandaar nog verder het zuiden in, tot hij eindelijk belandde te Managua. Hij had er een kleine garage geopend, maar de zaak marsjeerde niet. Hij was gelukkig in dienst te kunnen treden van de « Aerolineas del Interior », zoals Pasja en Big hun maatschappij hadden genoemd.

De nieuwe maatschappij werd stilaan een ernstige concurrent voor de « Aerolineas del Norte ». Davis verbeet zijn woede en verlaagde zijn tarieven, maar toch kregen de twee jonge piloten steeds meer klanten. Zij eerbiedigden het uurrooster zoals een grote luchtvaartmaatschappij, en spanden zich in om hun passagiers een maximum aan komfort en veiligheid te bieden. De passagiers waren in hun nopjes. Bij de « Aerolineas del Norte » waren zij afhankelijk van de willekeur van Davis. Alles ging er slordig toe en om het leven van de passagiers bekommerde Davis zich helemaal niet. Hij hoefde daar immers niet op te letten, vermits hij de bescherming genoot van een politiechef die de ogen sloot voor alles wat er bij die luchtvaartmaatschappij niet in orde was. Davis had er zijn klanten aan gewoon gemaakt dat de vliegtuigen slechts opstegen als er voldoende passagiers waren, dus als zijn winst zo hoog mogelijk was. De komst van Big en Pasja had dit alles in de war gestuurd. De klanten van Davis waren blij zich tot een andere maatschappij te kunnen wenden. Ze meenden dat ze de diensten van de « Aerolineas del Norte » overdreven hoog hadden moeten betalen en ze waren ook de dwingelandij van Davis beu. Het was nu uit met zijn monopolium, met zijn heerschappij.

Zo stonden de zaken en onze twee vrienden dachten er ernstig aan een derde vliegtuig bij te kopen. Toen kregen ze op een dag het bezoek van Davis...

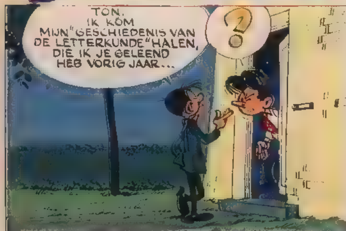
VOLGENDE WEEK :

DE VALSTRIK

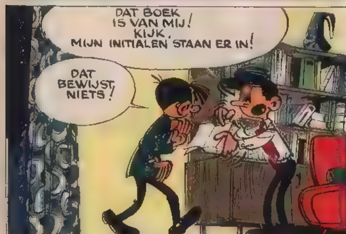
Ton en Tinneke

DOOR Franquin

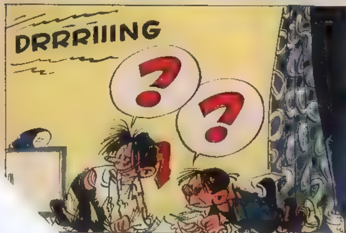

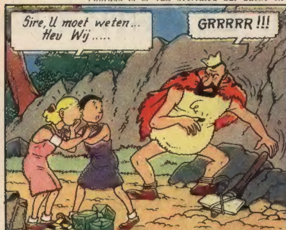

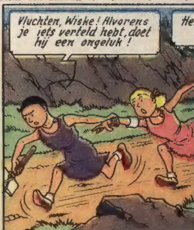

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Thoraks is er van overtuigd dat Suske en Wiske een aanslag op zijn edel persoontje willen plegen...

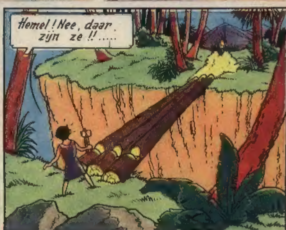

(Wordt voortgezet.)

GOUDKOORTS IN FRANKRIJK ?

TWEE gidsen van de Haute-Savoie hebben meegedeeld dat zij in augustus van vorig jaar in het massief van de Chardonnet, op 3.000 m hoogte en op 50 m onder de Passon, een steen hebben gevonden die, naar de ontleding heeft uitgewezen, veel goud bevatte. Zij hebben de autorisatie gekregen op deze plaats verder naar goud te zoeken. Men weet reeds lang dat er hier goudaders moeten zijn. Een zekere Jean Mugnier ontdekte in de XVIII[e] eeuw een goudader in deze bergen. Hij stierf echter zonder zijn geheim aan iemand te verklappen.

ORANJE BOVEN !

PER miljoen inwoners geeft Nederland — aldus staat het zwart op wit in het laatste Unesco-rapport — het grootste aantal boeken uit, nl. zeshonderd drie en zeventig titels. Nederland wordt op de voet gevolgd door Zwitserland en daarna komen met steeds groter tussenpozen Oostenrijk, België, Zweden, Portugal, Tsjechoslovakije, Duitsland, Polen, Frankrijk, Rusland en Amerika. In Amerika geeft men per hoofd het meeste geld uit voor het aanschaffen van boeken, namelijk ongeveer een rijksdaalder. Frankrijk draagt de rode lantaarn met vijftig cent. De gemiddelde Nederlander zweeft ergens tussenin.

WAT'N STIEL!

DE tolken van de Verenigde Naties moeten de redevoeringen van de gedelegeerden vertalen en dat moet meestal snel gaan. Het gebeurt dan ook wel, dat de vertalingen niet juist of erg komisch klinken in de oren van de afgevaardigde, die van de speech van zijn collega geen woord snapte, maar nu, in zijn luisterapparaat, de vertaling hoort. Spreekwoorden vertalen is meestal onbegonnen werk. Laatst gebruikte Malik een Russisch spreekwoord, dat in de meest letterlijke vertaling zou moeten luiden : « Het vlammend hoofd is het portret van de moordenaar ». De Engelse tolk zuchtte : « Verdraaid, wat 'n stiel... wat 'n stiel... » en maakte er van : « De misdadiger verraadt zich door zijn rode gezicht. » De Franse tolk zuchtte ook en verklaarde bloednuchter : « Een lopende neus moet gesnoten worden ! » Wij bieden die tolken onze innige deelneming aan.

REVOLUTIE IN INDIA

DE regering van India heeft besloten het Engels stelsel van maten en gewichten, dat zoals je weet heel ingewikkeld is, over boord te gooien. De schoolgaande jeugd van Bombay, Calcutta, Nieuw Delhi en heel het uitgestrekte India wordt van nu af vertrouwd gemaakt met ons metriekstelsel.

DE POS

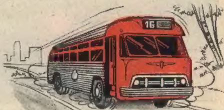
DE LAATSTE KIEKJ

DE Zweedse jongens zijn niet bang voor de winter, integendeel. Als de ijzel de wegen gevaarlijk maakt, dan nemen zij hun fiets en rijden over het vast bevroren vlak van de talrijke meren van hun land. De fietsen hebben speciale banden waarin nagels zitten met de punten naar buiten gekeerd.

Als de rivieren en de vijvers bij ons dichtgevroren zijn, zijn de hengelaars niet om aan te spreken. In Zweden schijnt het net omgekeerd. Zij doen zoals de Eskimo's en hakken een gat in het ijs. Ze zetten zich neer aan de rand van de opening en hengelen nu met een korte hengelroede of een enigszins gebogen stok, soms voorzien van een molentje. Zij wachten geduldig en kalm tot de vis bijt. Om de tijd te doden eten ze, zoals je hier ziet, een flinke boterham ! « Ook als het vriest is het leven mooi ! » zegt de Zweed.

HET SALON OP WIELEN

CHICAGO kreeg een super-bus, een echt rijdend salon ! Er zijn knusse zetels, de wanden zijn versierd, er liggen tapijten op de grond en er hangen gordijntjes voor de ruiten. Wie mee rijdt en zich nog even moet scheren, kan dat want alles is voorzien om een electrisch scheerapparaat te gebruiken. Men krijgt tijdens de reis koffie en fruitsap. Bovendien kan men er inzage nemen van ochtendbladen. Deze bus verbindt het centrum van Chicago met een voorstad; de afstand bedraagt zowat 50 km. Het sukses van dit rijdend salon is enorm !

Nieuws uit Italie

STRADIVARIUS KRIJGT EEN BESTELLING

DE postmeester van het stadje Cremona, in Italië, kreeg enkele weken geleden een brief in handen, waarop volgend adres stond : Antonius Stradivarius Faciebat Cremona, 1713. De brief kwam van een vioolliefhebber uit Irak. Deze had bij een van zijn vrienden een prachtige viool gezien, waarop de naam Stradivarius stond. Hij had dadelijk naar de pen gegrepen en Stradivarius gevraagd de catalogus van zijn laatste produkten te zenden, ten einde zijn keuze te kunnen bepalen... Op het einde van de brief zei de man, dat Stradivarius zou betaald worden door de zorgen van de Arbid-Bank. Dat Stradivarius stierf in 1737 was onze muziekliefhebber van Irak totaal onbekend. « Antonius Stradivarius Faciebat Cremona, 1713 » of « Antonius Stradivarius maakte ze te Cremona in 1713 » had onze brave man voor het adres van de vioolbouwer genomen. Wat zal de postmeester van Cremona antwoorden aan de vioolliefhebber uit het verre Irak !

BEN JE REEDS LID VAN DE KUIFJE'S KLUB ? ZO NIET, HAAST JE DAN ONS TE SCHRIJVEN !

tiljon

ES VAN DE WINTER

HEET VAN DE PERS

NIEUWS IN HET KORT

- Twee studenten van de hogeschool van Edinburg leverden een zonderlinge match. Zij wilden nl. weten wie van hen beiden het snelst kon lezen. De winnaar gelukte er in 975 woorden per minuut te lezen.
- Volgens de statistieken zal Canada in 1950 26 miljoen inwoners tellen.
- In 1955 sloegen de Ver. Staten een rekord. 40.200 mensen werden in auto-ongelukken gedood. Als rekord nogal luguber, nietwaar ?
- De Russen bouwden een schip dat vleugels heeft en dat twee voet boven het waterniveau vliegt. Deze vliegende boot zou weldra van stapel lopen... of moeten wij « vliegen » zeggen ?

— Als die rijp zijn, zitten wij hier niet meer veilig !

WILDE OLIFANTEN IN ARGENTINIE !

EEN piloot vloog over een tropisch woud van Argentinië en ontdekte tot zijn grote verbazing een kudde wilde olifanten. Hij maakte zijn ontdekking bekend en onmiddellijk werd een expeditie uitgerust. Deze vond inderdaad de kudde olifanten. Men kon uitmaken dat deze wilde olifanten afstammen van een paar dikhuiden, dat vijftien jaar geleden uit een cirkus ontsnapte.

EEN EERBIEDWAARDIGE VOORVADER

IN de Verenigde Staten viert men de honderdste verjaardag van de geboorte van William Steward Burroughs, de vader van de rekenmachine. Hij stamt uit een arbeidersgezin en had van jongsaf een voorliefde voor de mechaniek. Hij werkte vier jaar lang om de

eerste rekenmachine, die je hier ziet te bouwen. Thans schijnt deze machine een beetje belachelijk maar zo is het immers met alles. De auto's van vandaag zijn ook niet meer dezelfde dan de allereerste. De rekenmachine van Burroughs was de eerste van een reeks van duizenden en duizenden machines, die over heel de wereld cijfertjes slikken.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

HEB JE TE WEINIG ZELFVERTROUWEN ?

10 JA : Jij bent te bescheiden. Misschien heb je zelfs een minderwaardigheidscomplex. In dit geval moet je je steeds weer herhalen dat je even veel en misschien veel meer weet en kent dan al die mooipraters. De wereld is voor de durvers, vriend, denk daar aan !

VAN 7 TOT 9 JA : Neem de dingen niet zo tragisch ! Wanneer men zich tot jou wendt, in plaats van tot je vriend, zijn daarvoor goede redenen. Maak er geen zorgen om, integendeel. Denk na alvorens te handelen. Doe alles niet zo haastig, overleg de dingen rustig en alles zal opperbest gaan.

VAN 4 TOT 6 JA : Je mist zelfvertrouwen. Het is nodig dat men je vertrouwen schenkt, opdat je al je kwaliteiten kan laten gelden. Je hebt recht op een plaatsje onder de zon, net als iedereen. Men moet dit plaatsje echter verwerven en dat is niet altijd zo makkelijk.

VAN 1 TOT 3 JA : Je doet wat men van je verlangt, men moet het geen tweemaal vragen en je verliest niet vlug het hoofd. Zo moet het zijn !

0 JA : Jij bent zelfzeker, je voelt je overal thuis. Wees nu ook natuurlijk en eenvoudig, anders kon dat zelfvertrouwen er wel eens té dik gaan opliggen en dat is ook niet mooi !

VAN OOST NAAR WEST

EEN Amerikaanse bommenwerper heeft de afstand van de oost- naar de westkust van de Verenigde Staten afgelegd in drie uur en drie kwartier, dat wil zeggen met een gemiddelde snelheid van 1.145 km per uur. Deze snelheid werd bereikt door gebruik te maken van luchtstromingen op grote hoogte. Het toestel vloog gedurende het grootste deel van de tocht op een hoogte van 12.000 meter, waar de wind een snelheid had van 370 km per uur en de vrijwel constante temperatuur 65° Celsius onder het nulpunt lag !

TWEEHONDERD KRABBEN

IN Corsica werd laatst een film gedraaid, die eigenlijk moest spelen in Brazilië. Om de naïve kijker in de zaal te doen geloven dat de prent werkelijk in Brazilië werd opgenomen, had de regisseur uit dit land tweehonderd krabben laten overkomen. Die dieren waren beslist niet ingenomen met de reis, want zij stierven alvorens ze in Corsica toekwamen. Bij gebrek aan beters gebruikte de regisseur echter de dode krabben ! Nu vragen we ons af waarom die man absoluut krabben uit Brazilië wou laten komen om de film echt te doen schijnen ?...

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.
NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.
HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)
ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea. DEVEA

14-3-57

COKES IN STOCK

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

DOOR HERGÉ

De passagiers zijn nog maar pas uit het beschadigd toestel gestapt als...

